Yelena Andreyevna (Tirat 1)

Oyunun Adı: Vanya Dayı
Yazar: Anton Çehov
Çeviren: Ataol Behramoğlu

YELENA ANDREYEVNA – Ah, hem tembellik içindeyim, hem de can sıkıntısı! (Susuş.) Benim varlığıma bile aldırmaksızın herkes kocama sövuÿor yanımda. Herkes, “Zavallının yaşlı bir kocası var” demek istermiş gibi bakıyor yužuműe! Eğer Aleksandr’dan ayrılırsam, herkes, hatta çok iyi insanlar bile sevinecekler buna… Buťuň bu acımaklı bakışların, yazıklanmalı iç çekişlerin tek bir nedeni var: Beni elde etme isteği. Az önce, ormanları akılsızca mahvettiğinizi, bu yužden kısa suře sonra yeryužuňde hiçbir şey kalmayacağını söyluÿordu Orman Cini. İşte tıpkı bunun gibi, insanları da akılsızca mahvediyorsunuz. Öyle ki, kısa suře sonra ne içten bir bağlılık, ne de başkalarının mutluluğu için kendini feda edebilme yeteneği kalacak yeryužuňde. Başka birisinin sadık karısına karşı niçin kayıtsız kalamıyorsunuz? Çuňku¨Orman Cini haklı: Bir yakıp yıkma şeytanı var hepinizin içinde. Ne ormanlara, ne kuşlara, ne kadınlara ne de birbirinize acıyorsunuz.

Söyleyin şu Fyodor İvanıç’a, terbiyesizlikleri can sıkıcı olmaya başladı artık. Her şeyin bir sınırı vardır. Gözlerimin içine bakarak ve herkesin yanında, evli bir kadına olan aşkından söz ediyor. Doğrusu, çok zekice bir davranış.
Fakat, ne hoş bir insan şu Orman Cini! Bize sık sık geliyor ama, sıkılganlığım yužuňden bir kere bile gerektiğince konuşamadım onunla, guľer yuž göstermedim. Ya kötu¨ ya da kendini beğenmişin biri sanıyordur beni. Jorj, ikimiz de can sıkıcı, usanç verici insanlar olduğumuz için böyle dost olmalıyız sizinle. İkimiz de can sıkıcı insanlarız! Böyle bakmayın yužuműe, hoşlanmıyorum.